

Arrest

nr. 348 754 van 22 juni 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. HAUQUIER
Henri Jasparlaan 109
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van "*Palestina afkomstig*" te zijn, op 12 december 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 2 december 2025.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 april 2026 met toepassing van oud artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 22 april 2026.

Gelet op de beschikking van 12 mei 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 juni 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat V. HAUQUIER.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig oud artikel 39/73, § 2, van de Vreemdelingenwet werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de waarnemend voorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen.

De beschikking is gemotiveerd als volgt:

"1. Verzoeker, die een onbepaalde nationaliteit heeft en aan wie internationale bescherming werd verleend in Griekenland, dient beroep in tegen de beslissing "niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU- lidstaat)" van 2 december 2025, genomen door de adjunct-commissaris op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker werd op 25 september 2023 de vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland en kreeg er tevens verblijfsdocumenten als statushouder geldig tot 24 september 2026. Hij kreeg ook een Grieks reisdocument geldig tot 2 november 2028 (Documenten, stuk 5, nr. 6; Landeninformatie, stuk 6, nr. 1, Antwoord Griekse

Asiendiensten). Verzoeker betwist dit niet (NPO, p. 6-7; DVZ-dossier, stuk 7, "Bijkomende vragen M-status Griekenland").

2. In de bestreden beslissing komt vooreerst naar voor dat op grond van het geheel van de gegevens in het administratief dossier er geen elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in verzoekers hoofde kan worden afgeleid.

3. In casu wordt vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a), van de Richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

Het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft in zijn arrest van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim tegen de Duitse Bondsrepubliek e.a., gesteld dat:

- "in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel [moet] worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken, in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, het Verdrag van Genève en het EVRM",
- "Toch kan niet worden uitgesloten dat de werking van dit stelsel in de praktijk in een bepaalde lidstaat grote moeilijkheden ondervindt, en dat dus een ernstig risico bestaat dat personen die om internationale bescherming verzoeken, in die lidstaat worden behandeld op een wijze die hun grondrechten schendt",
- "Wanneer de rechter bij wie beroep wordt ingesteld tegen een besluit waarbij een nieuw verzoek om internationale bescherming is afgewezen wegens niet-ontvankelijkheid, over gegevens beschikt die de verzoeker heeft overgelegd om aan te tonen dat er in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, een dergelijk risico bestaat, is deze rechter dan ook ertoe gehouden om op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten, te oordelen of er sprake is van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken".

Het Hof benadrukt in dat verband dat de voormelde tekortkomingen:

- "alleen dan onder artikel 4 van het Handvest vallen [...] wanneer die tekortkomingen een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens [van] de zaak";
- "Deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid";
- "Die drempel wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling".

Het Hof stelt nog dat een bepaalde omstandigheid in de andere lidstaat "alleen dan [kan] leiden tot de vaststelling dat de verzoeker er wordt blootgesteld aan een reëel risico op een behandeling die in strijd is met artikel 4 van het Handvest, wanneer die omstandigheid tot gevolg heeft dat die verzoeker vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie".

Het Hof van Justitie heeft in zijn arrest van 18 juni 2024, in de zaak C-735/22, "QY t. Bondsrepubliek Duitsland", deze zienswijze in herinnering gebracht (overwegingen 49-54).

4. Beide partijen leggen landeninformatie voor aangaande de situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland.

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie, in het bijzonder AIDA/ECRE-rapport van september 2025, RSA/PRO ASYL-rapport van maart 2025, het Feitenonderzoek van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van september 2024 en de Communication van de Europese Commissie

van april 2025, overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, a priori allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.

Uit de verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – geconfronteerd kunnen worden met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden.

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland, aangevuld met andere bronnen aangereikt door de partijen zoals informatie van UNHCR en Nansen Note 2025-3, is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de huidige bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

In dit verband moet rekening worden gehouden met “alle gegevens van de zaak” (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

Daarbij komt het aan verzoeker toe om de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden, dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

5. Verzoeker slaagt er in casu niet in dit vermoeden te weerleggen.

Hij betwist weliswaar in zijn verzoekschrift op algemene wijze de gedane vaststellingen van de bestreden beslissing, doch slaagt er niet in een ander licht te werpen op hetgeen concreet met betrekking tot zijn persoonlijke situatie en levensomstandigheden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland wordt vastgesteld. Door louter te volharden in zijn eerder afgelegde verklaringen en deze te herhalen, brengt verzoeker geen concrete en geobjectiveerde elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de bevindingen van de bestreden beslissing.

6. Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat hij een Palestijn is uit Gaza en dat hij al een lange migratiereis achter de rug heeft. Hij stelt dat hij psychologisch bijzonder kwetsbaar is. De duur van zijn asielprocedure verzwakte hem nog meer, wat leidde tot extra angst. Bovendien is verzoeker een UNRWA-vluchteling. Niet in de laatste plaats heeft de huidige situatie in de Gazastrook, waar zijn familieleden zich bevinden, bijzondere gevolgen voor verzoeker die in een zorgwekkende psychische toestand verkeert. Hij maakt zich grote zorgen over de veiligheid van de overlevenden. Deze dramatische situatie dompelt de verzoeker onder in een permanente staat van stress.

Hoewel de Raad de moeilijke situatie erkent die verzoeker thans leeft als Palestijn uit de Gazastrook, merkt de Raad op dat verzoeker met zijn betoog niet aannemelijk maakt dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die hem zou verhinderen om zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status in Griekenland. Verder stelde de bestreden beslissing pertinent vast als volgt:

“Uit de behandelingen die u in België krijgt kan bovendien geen bijzondere kwetsbaarheid in uw hoofde afgeleid worden. U verklaarde dat u in België spiertherapie (waarmee u wellicht kinesithérapie bedoelt) volgt voor uw schouder/arm. Uw laatste afspraak dateert echter van 26 juli 2024, meer dan een jaar voor het persoonlijk onderhoud (CGVS, p. 16). Op het moment van het persoonlijk onderhoud nam u enkel pijnstillers, waartoe u, zoals aangehaald, ook in Griekenland toegang had (CGVS, p. 15). Bovendien bent u in staat om zowel in België als in Griekenland te werken (CGVS, p. 3-4; p. 8-10).”

De ULYSSE-rapporten die verzoeker neerlegt over de verhoogde kwetsbaarheid van Palestijnen in België, alsook andere getuigenissen van verenigingen en ziekenhuizen, doen hier niet anders over denken. Ook aangehaalde rechtspraak van de Raad over mogelijke bijzondere kwetsbaarheden van Palestijnse verzoekers is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking. Verzoeker dient zijn bijzondere kwetsbaarheid in concreto aan te tonen.

Aldus brengt verzoeker wat zijn persoonlijke situatie betreft geen specifieke elementen bij die blijken geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

In zoverre verzoeker nog kritiek uit op de afwezigheid van steunmaatregelen, bemerkt de Raad dat, gelet op wat voorafgaat, verzoeker geen bijzondere kwetsbaarheid heeft aangetoond. Daarnaast geeft hij op geen enkele manier duiding over welke steunmaatregelen hij al dan niet had moeten ontvangen gedurende de procedure. Bovendien antwoordde hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken “nee” wanneer hem gevraagd werd naar elementen of omstandigheden die het vertellen van zijn verhaal of deelname aan de procedure internationale bescherming kunnen bemoeilijken (DVZ-dossier, stuk 7, Vragenlijst “Bijzondere procedurele noden”). Er kan aldus redelijkerwijze worden aangenomen dat verzoekers rechten gerespecteerd werden en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

7. De Raad benadrukt hierbij dat verzoeker nog steeds over een geldige ADET-kaart beschikt tot 24 september 2026, hetgeen hem toelaat toegang te verkrijgen tot andere essentiële documenten en basisvoorzieningen.

Verzoeker toont bijgevolg niet aan dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland en in de mate hij nood heeft aan (dringende) medische en/of psychologische opvolging, hij hiervan verstoken zal blijven en hij zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

8. De Raad wijst erop dat het aan de begunstigde van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoeker verwacht worden dat hij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken.

Zulke inspanningen blijken echter niet uit verzoekers verklaringen en gedragingen. De houding en het handelen van verzoeker duiden erop dat hij geenszins van plan was om in Griekenland een duurzaam leven en een toekomst uit te bouwen. Verder merkte de bestreden beslissing terecht op:

“Vooreerst kan opgemerkt worden dat uit uw verklaringen geenszins een oprechte wil en intentie afgeleid kan worden om in Griekenland een duurzaam leven op en een toekomst uit te bouwen. Zo was uw plan toen u vanuit Turkije vertrok om naar Griekenland te gaan en van daaruit te vertrekken naar België (CGVS, p. 5). U ondernam ook geen stappen om Grieks te leren aangezien u daar niet wilde blijven (CGVS, p. 11, p. 16).

Betreffende uw moeilijkheden inzake huisvesting en op de arbeidsmarkt – u verklaarde onder meer dat u wel probeerde om werk te vinden, maar dat u een bankrekening nodig had en om een bankrekening te openen moet men een geregistreerd adres hebben – (CGVS, p. 7, p. 9-10, p. 12), kan er niet ingezien worden dat het onmogelijk zou zijn geweest om een bankrekening te openen om zo toegang te verkrijgen tot de arbeidsmarkt. Er bestaan immers verschillende manieren om bij de Griekse overheid een geldig adres te laten registreren. Dit kan onder meer op basis van een huurcontract, een plechtige verklaring van een derde persoon die u opvangt of door zich als dakloze bij de gemeente te laten registreren (Country Report : Greece. Update 2024 », gepubliceerd door AIDA/ECRE in september 2025 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2025/09/AIDA_GR_2024-update.pdf en <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-employment/>). Hoewel u verklaarde dat u niet over een fiscaal registratienummer/AFM – een document dat u nodig heeft om aan legaal werk in Griekenland te geraken en om een bankrekening te openen (zie administratief dossier) – beschikte (CGVS, p. 11), blijkt uit objectieve informatie dat personen die, zoals u, na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen in Griekenland automatisch een AFM nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegran.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf ; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op : <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Dit fiscaal registratienummer geeft toegang tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Gelet op uw verzoek op 4

augustus 2023 in Griekenland moet, in tegenstelling tot uw verklaringen, geconcludeerd worden dat u wel degelijk over een AFM beschikte en de mogelijkheid had om in Griekenland een bankrekening te openen en aan legaal werk te geraken.

Aansluitend bij het voorgaande kan er nog gewezen worden op uw houding ten aanzien van (het verkrijgen van) uw documenten in Griekenland. U ontving naar eigen zeggen in het opvangcentrum wel enkele documenten maar u wist niet wat ze waren. In het kamp zeiden ze jullie dat jullie daarmee documenten moesten aanvragen. U heeft echter nooit verder geïnformeerd naar wat die documenten concreet waren (CGVS, p. 11). Nochtans waren documenten belangrijk in uw zoektocht naar werk. Zo schreef u zich nooit in bij een arbeidskantoor omdat zij veel documenten en een bankkaart vroegen (CGVS, p. 11). Indien u werkelijk toegang wenste te krijgen tot de arbeidsmarkt om uw situatie te verbeteren – u leefde naar eigen zeggen op straat nadat u de huur van uw gedeelde woning niet meer kon betalen (CGVS, p. 6-7) – en indien u werkelijk stappen zou hebben ondernomen om een bankrekening te openen – u weet vreemd genoeg niet meer naar welke bank u gegaan bent (CGVS, p. 11) –, kan verwacht worden dat u zich minstens geïnformeerd zou hebben naar de inhoud van de u afgeleverde documenten, quod non in casu. Dit wijst er opnieuw op dat u geen oprechte intentie had om een bestaan in Griekenland uit te bouwen.

Dit wordt bevestigd doordat uit uw verklaringen blijkt dat u slechts zeer beperkte stappen heeft gezet om een duurzame toegang tot de arbeidsmarkt te regelen. Zo registreerde u zich bijv. niet bij de openbare dienst voor arbeidsvoorziening van het ministerie van arbeid (DYPA) (zie administratief dossier) (CGVS, p. 11), noch informeerde u zich bij ngo's of de Griekse overheid of zij u konden helpen bij het vinden van werk (en huisvesting) (CGVS, p. 11, p. 16), hoewel uit de beschikbare informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat er in Griekenland verschillende organisaties zijn die vluchtelingen bijstaan bij hun zoektocht naar werk en/of huisvesting.

U legde tot slot tegenstrijdige verklaringen af over uw tewerkstelling in Griekenland. U zei op het Commissariaat generaal dat u twee maanden in een schapenboerderij en tien dagen in de schoonmaaksector werkte (CGVS, p. 9-10), terwijl u deze jobs op de Dienst Vreemdelingenzaken compleet onvermeld had gelaten. Voorts zei u op het Commissariaat-generaal dat u een dag in de tomatenpluk gewerkt heeft: na een dag moest u stoppen omdat u geen bankkaart of andere documenten had waardoor uw werkgever zei dat u niet meer kon werken (CGVS, p. 8). Op de Dienst Vreemdelingenzaken had u echter nog verklaard dat u een maand in de groentepluk, de enige toen door u vermelde job in Griekenland, had gewerkt (DVZ-verklaring, vraag 33). Hiermee geconfronteerd, zei u dat u in de groentepluk een dag wel en een dag niet werkte en dat de hele periode zo een maand in beslag nam (CGVS, p. 19). Een aanpassen van eerder afgelegde verklaringen in een vruchteloze poging ze coherent te doen lijken is uiteraard geen afdoende verklaring voor deze tegenstrijdigheid. Hierdoor kan er aan uw bewering dat u al na een dag moest stoppen omwille van een gebrek aan juiste documenten geen geloof gehecht worden. Wat er van uw tegenstrijdige verklaringen over uw jobs in Griekenland ook zij, er blijkt hoe dan ook uit dat u in Griekenland wel degelijk toegang had tot de (informele) arbeidsmarkt.

Gelet op het voorgaande blijkt uit niets dat, indien u de nodige ernstige stappen zet om werk te vinden, u bij terugkeer naar Griekenland geen of onvoldoende toegang zal kunnen krijgen tot de arbeidsmarkt om aldus in uw financiële noden en huisvesting (die u in het verleden overigens ook al heeft kunnen regelen, CGVS, p. 6) te voorzien.”

De bestreden beslissing wees nochtans terecht op verzoekers zelfredzaamheid:

“Bovendien blijkt u, in tegenstelling tot uw bewering dat u helemaal alleen was en onwetend was waardoor u in Griekenland niet wist waarheen u moest gaan of wat u moest doen (CGVS, p. 11), een ondernemend en zelfredzaam man te zijn die over een ondersteunend netwerk beschikt. Zo slaagde u erin om in Gaza de administratieve stappen te zetten om een visum voor Turkije te regelen en de reis naar Turkije via Egypte te financieren (CGVS, p. 5, p. 12). U slaagde erin daar waar nodig de hulp van derden in te roepen om uw doelstellingen te verwezenlijken. Op de luchthaven in Turkije ontmoette u andere mensen die ook naar Griekenland gingen en tegen wie u zei dat ze u moesten meenemen (CGVS, p. 5). Na uw aankomst in Athene vond u een gedeelde woning door rondvraag te doen bij Arabische jongens in de buurt (CGVS, p. 6). Daarnaast leerde u in Athene enkele jongens kennen met wie u naar Kreta reisde om werk te zoeken (CGVS, p. 8). Verder beschikte u (al dan niet met de hulp van derden) over financiële mogelijkheden. U maakte sinds de toekenning van uw internationale beschermingsstatus in Griekenland meerdere reisbewegingen en slaagde er telkens in om die te financieren. U reisde bijv. met de bus van Thessaloniki naar Athene (CGVS, p. 6). Van daar reisde u naar Kreta en vervolgens terug naar Athene. Daarna reisde u van Athene naar Kalamáta. Vanuit Kalamáta keerde u terug naar Athene en na twee of drie dagen ging u met de ferry naar Mytilini. Na 2,5 maanden in Mytilini reisde u terug naar Athene (CGVS, p. 8-9). Vanuit Athene reisde u uiteindelijk naar België (DVZ-verklaring, vraag 33), nadat u hiervoor het nodige geld kon krijgen van verschillende familieleden (CGVS, p. 10). Uw zelfredzaamheid blijkt voorts tevens uit het feit dat u erin slaagde om in Griekenland de nodige administratieve stappen te zetten om de nodige documenten te

regelen. Zo slaagde u erin om uw ADET (document 6) en uw paspoort te regelen. U kon via een website zien wanneer u uw paspoort mocht afhalen en uw oom in België stuurde u 240 euro om uw paspoort te bekostigen (CGVS, p. 7-8, p. 11). In België vond u werk in een bedrijf dat salades verpakt en in de kersenpluk (CGVS, p. 3-4). Gelet op het voorgaande, blijkt bijgevolg uit niets dat u bij terugkeer naar Griekenland niet opnieuw voldoende zelfredzaamheid aan de dag zal kunnen leggen, er niet opnieuw een netwerk zal kunnen uitbouwen en niet opnieuw beroep zal kunnen doen op uw familiaal netwerk in Europa om moeilijkheden die gepaard gaan met een integratie in de Griekse samenleving (waartoe u in het verleden weinig overtuigende stappen heeft gezet) het hoofd te bieden.

Voorts verklaarde u dat de medische zorg in Griekenland extreem slecht is. Zo ging u een maand na uw aankomst in Griekenland naar het ziekenhuis in Samos omdat u koorts en hoofdpijn had. Hoewel u verklaarde dat ze in het ziekenhuis niets deden, blijkt uit uw verklaringen dat ze u wel degelijk een voorschrift gaven voor pijnstillers en dat u later naar de apotheek ging om die medicatie op te halen (CGVS, p. 14-15). Voorts verklaarde u dat u in Griekenland medische zorg nodig had voor uw schouder/arm, waar u sinds uw verblijf in Gaza een platina plaat hebt (CGVS, p. 15; CGVS-vragenlijst, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5). U wenst uw schouderproblemen te staven aan de hand van Belgische medische documenten volgens dewelke u pijn heeft aan uw rechterschouder ten gevolge van een val (document 7). U ondernam echter geen stappen om in Griekenland de nodige zorgen te krijgen (al weet u niet welke zorgen u nodig had). U verklaarde dat doordat u niet het nodige verzekeringsdocument (een sociale zekerheidsnummer/AMKA) had om medische zorg te krijgen (CGVS, p. 15). U heeft echter geen stappen ondernomen om dit document te bekomen. U kende immers niemand om u die dingen te tonen (CGVS, p. 11, p. 16). Dat is geen overtuigende verklaring aangezien hierboven reeds gebleken is dat u een zelfredzame man bent die er wel degelijk in slaagde de nodige stappen te ondernemen om uw ADET en uw paspoort te bekomen.”

Bovendien kan geen abstractie gemaakt worden van de volgende pertinente motieven van de bestreden beslissing:

“Vooreerst kan er geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat u opgelicht werd door uw werkgevers. U verklaart dat u twee maanden in een schapenboerderij werkte. U moest normaal 700 euro per maand krijgen voor uw werk maar uw werkgever betaalde u niets (CGVS, p. 9, p. 12). Daarnaast werkte u in Athene tien dagen in de schoonmaak maar ook daar werd u niet betaald (CGVS, p. 10). U vermeldde deze elementen echter merkwaardig genoeg niet op de Dienst Vreemdelingenzaken. U verklaarde daar immers enkel dat het (behalve een maand bij een groenteplukker) u niet lukte om werk te vinden, dat u geen medische behandeling voor uw schouder kreeg en dat u verschillende keren werd aangevallen door daklozen in Athene. Gevraagd of u nog problemen had in Griekenland, antwoordde u negatief. Gevraagd of u problemen had met de autoriteiten en andere burgers antwoordde u nogmaals negatief (CGVS-vragenlijst, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5; vraag 3.7; DVZ-verklaring, vraag 33).

Erop gewezen dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken niets vermeldde over uw werkgevers die u niet betaalden, verklaarde u zich zeer goed te herinneren dat u tijdens dat interview wel degelijk verteld had dat u verschillende keren werkte en niet betaald werd (CGVS, p. 19). Dat is echter duidelijk niet in overeenstemming met de door u afgelegde verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken, die u voor akkoord heeft ondertekend. Dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken geen enkele melding maakte van werkgevers die u niet betaalden hoewel de hoofdreden voor uw vertrek uit Griekenland volgens uw verklaringen op het Commissariaat-generaal de leefomstandigheden aldaar waren en dat u er opgelicht werd door bijna elke werkgever die u had (CGVS, p. 12), ondermijnt fundamenteel de geloofwaardigheid van deze verklaringen.

Doordat er hieraan geen geloof gehecht kan worden, kan er ook geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat u tevergeefs klacht probeerde in te dienen tegen uw tweede werkgever maar dat de politie u niet hielp (CGVS, p. 10). Overigens is het in dit verband merkwaardig dat u tegen deze tweede werkgever, een Griek, wel geprobeerd zou hebben om klacht in te dienen maar dat u tegen uw eerste werkgever geen klacht probeerde in te dienen. Gevraagd waarom u tegen uw eerste werkgever geen klacht had ingediend, vroeg u zich immers af hoe u klacht tegen een Griek kon indienen en verklaarde u dat de wet in Griekenland alleen voor de Grieken is en ze niets geven om Arabieren (CGVS, p. 9). Dat u gelet op deze motivatie om geen klacht tegen een Griek in te dienen voor de problemen met uw tweede werkgever die ook een Griek was plots wel naar de politie zou zijn gegaan, doet de wenkbrauwen fronsen.

Voorts verklaart u dat u drie keer werd aangevallen en bestolen door daklozen in Griekenland (CGVS, p. 12; CGVS-vragenlijst, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5). U heeft echter niet aannemelijk gemaakt dat u voor de door u aangehaalde problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Griekenland – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Griekenland aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. Voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, dient aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale

bescherming in de EU-lidstaat waar hij reeds bescherming geniet. Van een verzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in dit land, hetgeen u niet gedaan heeft. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u naar aanleiding van deze incidenten slechts zeer beperkte stappen ondernam. Gevraagd of u ooit klacht indiende met betrekking tot die aanvallen antwoordde u negatief. Gepeild waarom u geen klacht indiende verklaarde u dat u de politie niet vertrouwde aangezien u ervoor al meerdere keren gegaan was en ze u niet geholpen hadden. Gevraagd hoeveel keer u naar de politie was gegaan, antwoordde u dat u er wel drie keer naartoe gegaan was. De eerste keer was toen u opgelicht was en het geld waarvoor u gewerkt had niet kreeg (CGVS, p. 13). Hierboven werd er echter reeds op gewezen dat er geen geloof gehecht kon worden aan die oplichting. De twee andere keren dat u naar de politie was gegaan, was toen u door enkele Arabieren werd aangevallen en toen u met een mes was aangevallen (CGVS, p. 13). Nochtans had u, zoals aangehaald, even daarvoor nog gezegd dat u geen klacht had ingediend naar aanleiding van de aanvallen. Hiermee geconfronteerd, zei u enkel dat u naar de politie was gegaan, maar er geen klacht had ingediend, omdat de Griekse politie enkel om eigen burgers geeft. Dit komt niet meteen overtuigend over. Hoe dan ook heeft u geen stappen ondernomen om het door u beweerde gebrekkige politieoptreden aan te klagen (CGVS, p. 10, p. 14). Nochtans bestaat de bedoeling van het indienen van een klacht er precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de (hogere) autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de door u meegemaakte feiten of van een onvoldoende politieoptreden naar aanleiding hiervan, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend ook niet optreden. Hierboven werd er bovendien reeds op gewezen dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat men in dit verband bijvoorbeeld bij de Ombudsman terecht kan, wiens missie onder andere bestaat uit het monitoren en bevorderen van gelijke behandeling en het bestrijden van discriminatie in de publieke sector op grond van ras, etniciteit, godsdienst en overtuiging."

Verzoeker maakt met bovenstaande dan ook niet op concrete wijze aannemelijk dat hij buiten zijn eigen wil om in de onmogelijkheid was om zijn rechten in Griekenland te doen gelden. Het komt in dit verband verzoeker toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoont. Hij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput. Hij toont niet aan dat hij niet in de mogelijkheid zou zijn (geweest) om er huisvesting of tewerkstelling te vinden. Op grond hiervan kan dus niet worden besloten dat hij door de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht is gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelde om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe. Hij moet, gelet op de voorgaande vaststellingen, in staat worden geacht om bij terugkeer naar Griekenland een duurzaam bestaan uit te bouwen en er in zijn levensonderhoud te voorzien.

9. Hoewel de beschikbare informatie aldus getuigt van diverse problemen op het vlak van huisvesting, sociale zekerheid en tewerkstelling in hoofde van statushouders in Griekenland, blijft verzoeker, zoals blijkt uit het voorgaande, in gebreke om in zijn geval aan te tonen dat zijn levensomstandigheden in dat land de vereiste drempel van zwaarwichtigheid bereiken of zullen bereiken bij terugkeer. Verzoeker toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Hij toont niet aan dat hij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

10. Waar verzoeker gewag maakt discriminatie en racisme in Griekenland, moet worden bemerkt dat hieruit evenmin kan blijken dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland hierdoor zal terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. De Raad merkt in dat verband op dat vreemdelingen in Griekenland, net als in andere lidstaten, kunnen worden geconfronteerd met discriminatie, racisme of xenofobie, hoe betreurenswaardig dit ook is. Dit leidt niet tot het besluit dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van verzoeker niet zullen nakomen.

11. Verzoeker wijst erop dat het recht op gezinshereniging voor personen die internationale bescherming in Griekenland genieten onwerkzaam is. In deze benadrukt de Raad dat een procedure gezinshereniging en een procedure verzoek om internationale bescherming twee onderscheiden procedures zijn met geheel andere en uiteenlopende doeleinden en voorwaarden. De bestreden beslissing strekt er niet toe verzoekers gezinsleven te verhinderen of te bemoeilijken maar houdt enkel in dat zijn verzoek niet-ontvankelijk wordt verklaard nu hij reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat. Bovendien betreft de bestreden beslissing geen verwijderingsbeslissing.

12. In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel kan en moet worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, met name met de artikelen 1 en 4 ervan, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is verankerd. Het vermoeden en de uitoefening van de daaruit voortvloeiende keuzemogelijkheid om het verzoek niet-ontvankelijk te verklaren, lijkt in casu gerechtvaardigd (Hof van Justitie 18 juni 2024, nr. C-735/22, “QY t. Bondsrepubliek Duitsland”, overwegingen 49-54).

Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, moet niet opnieuw worden nagegaan of verzoeker nood heeft aan een dergelijke status. Deze beoordeling, of de verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven.

Derhalve lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de internationale bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

Er liggen geen feiten of elementen voor die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet op de individuele situatie van verzoeker in de weg staan, waarbij het beschermingsverzoek dan ook op die basis onontvankelijk dient te worden verklaard.”

2. Een verzoek tot horen na een beschikking op grond van oud artikel 39/73 van de Vreemdelingenwet heeft uitsluitend tot doel mee te delen dat men zijn standpunt alsnog op de terechtzitting wil uiteenzetten. Die vraag biedt verzoeker echter geenszins de mogelijkheid nieuwe middelen of argumenten aan te voeren.

Het gaat er enkel om dat de betrokkene die daarom verzoekt de mogelijkheid krijgt zijn standpunt op de terechtzitting uiteen te zetten indien hij het niet eens is met de in de beschikking opgenomen argumentatie (RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; RvS 29 oktober 2013, nr. 10.017 (c)). Een verzoek tot horen dient niet om het verzoekschrift uit te breiden, en kan en mag derhalve niet als dusdanig worden gebruikt.

Andere in de vraag tot horen neergeschreven opmerkingen en argumenten dan de loutere vraag om naar aanleiding van de beschikking op grond van oud artikel 39/73 van de Vreemdelingenwet te worden gehoord op zitting, zijn om die reden niet dienstig, nuttig of ontvankelijk.

3. Met zijn betoog en een aanvullende nota neergelegd ter zitting brengt verzoeker geen concrete en dienstige argumenten of elementen bij die afbreuk doen aan de beschikking van 22 april 2026.

3.1. Verzoeker blijkt niet specifiek of concreet een motief van de beschikking te bekritisieren. Bijgevolg brengt hij geen dienstige elementen bij die ertoe nopen anders te oordelen dan hetgeen in de bestreden beslissing en in voormelde beschikking wordt aangegeven.

3.2. De algemene situatie van begunstigen van internationale bescherming in en bij terugkeer naar Griekenland wordt niet anders beoordeeld aan de hand van de informatie die verzoeker in zijn aanvullende nota heeft aangebracht. Hoewel de aanvullende nota nog andere gegevens bevat dan de informatie die eerder voorlag bij de kennisgeving van de beschikking, zoals de RSA-rapporten van september 2025 en maart en april 2026, laat deze landeninformatie evenwel niet toe te besluiten dat de levensomstandigheden in Griekenland voor statushouders van die aard zijn dat zij bij een terugkeer naar dat land *a priori* een reëel risico lopen om terecht te komen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie waar de Griekse autoriteiten onverschillig tegenover (zouden) staan en een verdere individuele beoordeling niet meer nodig is.

3.3. De persoonlijke situatie van verzoeker als Griekse statushouder wordt beklemtoond, waarbij wordt verwezen naar de elementen van het verzoekschrift, maar de Raad is van oordeel dat hiermee voldoende rekening werd gehouden, zoals reeds geduid in de voormelde beschikking.

3.4. In zoverre verzoeker in zijn aanvullende nota nog verwijst naar rechtspraak van de Verenigde Kamers van de Raad, is een verwijzing naar rechtspraak van de Raad niet dienstig bij gebrek aan precedentwerking. Elk verzoek om internationale bescherming dient immers op de eigen merites te worden beoordeeld.

4. Verzoeker brengt bijgevolg, gelet op het voorgaande, in deze stand van zaken geen dienstige elementen bij die ertoe nopen anders te oordelen dan hetgeen in de bestreden beslissing en in voormelde beschikking wordt aangegeven.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking van 22 april 2026 opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Bijgevolg brengt verzoeker heden geen elementen naar voor waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de internationale bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig juni tweeduizend zesentwintig door:

S. VAN CAMP,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
A.-M. DE WEERDT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP